

[Arne Bjerregaard]

af os stadig væk tror kan nås, nemlig en proportional beskatning, den dag vi har fået indført en borgerløn, så løser vi også de problemer, som ligger her.

Lad mig sige om reformen i øvrigt, at selvfølgelig havde den set anderledes ud, hvis vi selv skulle have lavet den, det er jeg ikke i tvivl om. Men da denne mulighed ikke synes at skulle times os i den nærmeste fremtid, tilslutter vi os med tilfredshed reformen med dens positive indhold, specielt på grund af de positive udviklingslinjer, den tegner.

Jeg kan ikke undlade til sidst at udtrykke en vis frygt, men da også en vis glæde, over det brede flertal. Nu er det jo et forlig, man har lavet, men man kan selvfølgelig frygte, uanset hvilket flertal, om det uden den sidste del, der i øvrigt vil lave en lille ændring i det, kan lade sig gøre i de næste 10 år. Når man laver et forlig, plejer man at holde det; det vil sige, at selv den mindste ændring skal samtlige være med til at lave. Det kan jeg frygte, men det kan jeg også glæde mig over.

Jeg husker engang, da vi lavede en dejlig musefældeklauseul med socialdemokratiet, hvor, indrømmet, hele den borgerlige presse sagde, at dér sad vi i fælden. Jeg var ellers så glad for den, for dér havde vi fået socialdemokratiet i fælden. De kunne ikke rokke med ørerne uden at spørge os først. Alle økonomiske hindringer på hele området skulle vi gå med til, for at de kunne lave noget som helst. Men vel, det holdt ikke så længe, for socialdemokratiet ville ud af fælden.

Jeg vil i grunden gerne vide med hensyn til denne fælde, hvor lang tid vi skal holde sammen – i 10 år, i 15 år, i 20 år? Skal det vare i 10 år, er jeg i grunden godt tilfreds, for man skal jo spørges om den mindste ændring. Men på den anden side vil det uvægerlig i fremtiden skabe nogle alvorlige problemer med hensyn til nødvendige ændringer.

Ove Jensen (FP):

Den afgørende fejl ved hele det lovkompleks, vi her behandler, er, at forslagene medfører en endnu hårdere beskatning og et endnu mere udviklet skattesystem end det, vi har i dag.

Det er helt i modstrid med fremskridtspartiets skattepolitiske synspunkter, som går ud på at lette skatte trykket og hurtigst muligt

komme i gang med en total afvikling af indkomstskatten over en årrække ved gradvis at forhøje de skattefrie bundgrænser, indtil indkomstskatten endeligt er afskaffet.

Fremskridtspartiets skattepolitiske synspunkter går endvidere ud på at forenkle systemet ved, at alle i overgangsperioden betaler en skat på 50 pct. af den indkomst, de har ud over den skattefrie bundgrænse.

Inden skattereformforliget blev aftalt, lå Danmark meget tæt på verdensrekorden i skattetryk. Samtidig havde vi nok det mest udviklede skattesystem, der findes her på kloden. Resultaterne af denne brandskatning er velkendte: en helt uantagelig høj arbejdsløshed og en håbløs gældsætning af landet, fordi den hårde beskatning, afgiften på at bestille noget, har fordyret danskproducerede varer i en sådan grad, at de ikke har kunnet sælges, i hvert fald ikke i tilstrækkelige mængder, i konkurrence med varer produceret i lande med en lavere indkomstbeskatning og som følge deraf et lavere omkostningsniveau.

Flertallet her i folkettingen har i mange år brandskattet alle, uanset om de havde en høj eller en lav indkomst, og det har ikke alene medført en voldsom omkostningsforøgelse, det har også medført, at de fleste har mistet lysten til at gøre en ekstra indsats. Resultatet er som nævnt ikke alene blevet en håbløs gældsætning af landet og en helt uacceptabelt høj arbejdsløshed, men også, at de dygtigste forlader landet og bosætter sig i lande med en lavere beskatning.

De eneste, der virkelig har haft glæde af systemet, er revisorer og advokater. De har til gengæld levet højt på at rådgive deres klienter om det udviklede skattesystem.

Sådan var forholdene altså, inden skattereformforliget blev aftalt: en hård beskatning og et udviklet system.

Hvad er det så, forligspartierne nu vil have gennemført? En endnu hårdere beskatning og et endnu mere udviklet system. Ja, det lyder faktisk utroligt, men det er ikke desto mindre en kendsgerning. Skattereformen betyder, at der vil blive opkrævet endnu højere skatter, og at det samlede skattetryk yderligere stiger. Og hvis der før skattereformen var tvivl om, hvorvidt vi havde første- eller andenpladsen med hensyn til verdensrekord i skattetryk, så er denne tvivl med skat-